

Ročník 1969

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 46

Vydána dne 23. prosince 1969

Cena

OBSAH

- 145. Usnesení Slovenské národní rady o schválení zákonného opatření předsednictva Slovenské národní rady
 - 146. Zákon Slovenské národní rady, kterým se mění zákon Slovenské národní rady č. 74/1963-Sb., o Slovenské akademii věd
 - 147. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře
 - 148. Zákon, kterým se mění a doplňuje trestní zákon č. 140/1961 Sb.
 - 149. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
 - 150. Zákon o přečinech
 - 151. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu, kterou se určují vyhrazená technická zařízení
 - 152. Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

145

USNESENÍ

Slovenské národní rady

ze dne 1. prosince 1969

o schválení zákonného opatření předsednictva Slovenské národní rady

Slovenská národní rada schvaluje

zákonné opatření předsednictva Slovenské národní rady ze dne 16. července 1969 č. 88 Sb., o dodatkovém odvodu, závazných limitech a o změnách důchodové daně a zdanění motorových vozidel.

Klokoč v. r.

146**Z Á K O N****Slovenské národní rady**

ze dne 1. prosince 1969,

kterým se mění zákon Slovenské národní rady č. 74/1963 Sb., o Slovenské akademii věd

Slovenská národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Funkční období předsednictva Slovenské akademie věd, které bylo zvoleno podle § 15 odst. 1 zákona Slovenské národní rady č. 74/1963 Sb., o Slovenské akademii věd, na 23. valném shromáždění Slovenské akademie věd, se prodlužuje do zvolení nového předsednictva valným shromážděním, nejdéle však do 31. prosince 1970.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klokoč v. r.**Colotka v. r.**

147

Z Á K O N

ze dne 18. prosince 1969,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek I

Zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění zákonů č. 71/1967 Sb., č. 29/1968 Sb. a č. 175/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 se na konci doplňuje slovy „Československé socialistické republiky“.

2. § 1 odst. 2 až 4 zní:

„(2) Orgány prokuratury tvoří jednotnou centralizovanou soustavu, vedenou generálním prokurátorem Československé socialistické republiky, v níž nižší prokurátoři jsou podřízeni vyšším. Své funkce vykonávají nezávisle na místních orgánech.

(3) Orgány Generální prokuratury Československé socialistické republiky a vojenských prokuratur jsou podřízeny generálnímu prokurátorovi Československé socialistické republiky. Orgány prokuratury v České socialistické republice jsou podřízeny generálnímu prokurátorovi České socialistické republiky. Orgány prokuratury ve Slovenské socialistické republice jsou podřízeny generálnímu prokurátorovi Slovenské socialistické republiky.

(4) Generální prokurátoři České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky jsou podřízeni generálnímu prokurátorovi Československé socialistické republiky při výkonu dozoru nad důsledným prováděním a zachováváním zákonů a jiných právních předpisů vydaných orgány Československé socialistické republiky. Ostatní orgány prokuratury v České socialistické republice a ve Slovenské socialistické republice jsou podřízeny generálnímu prokurátorovi Československé socialistické republiky v případech, kdy generální prokurátor Československé socialistické republiky považuje za nutné uložit jim úkoly v naléhavém zájmu Československé socialistické republiky proto, že hrozí nebezpečí z prodlení, nebo proto, že generální prokurátor republiky je nečinný.“

Dosavadní odstavec 3 v § 1 se označuje jako odstavec 5.

3. V § 3 odst. 1 se slova „Generální prokurátor a jemu podřízení prokurátoři“ nahrazují slovem „Prokurátoři“.

§ 3 odst. 1 písm. b) se upravuje takto:

„b) trestním stíháním osob, které se dopustily trestných činů a přečinů.“

V § 3 odst. 3 se slova „vykonává generální prokurátor a jemu podřízení“ nahrazují slovem „vykonávají“.

4. V § 4 se slova „Generální prokurátor a jemu podřízení prokurátoři“ nahrazují slovem „Prokurátoři“.

5. § 6 odst. 1 zní:

„Generální prokurátor Československé socialistické republiky je odpovědný Federálnímu shromáždění. Generální prokurátor České socialistické republiky je odpovědný České národní radě. Generální prokurátor Slovenské socialistické republiky je odpovědný Slovenské národní radě.“

6. § 6 odst. 2 zní:

„Generálního prokurátora Československé socialistické republiky jmenuje a odvolává prezident Československé socialistické republiky, do jehož rukou skládá slib. Jestliže generálním prokurátorem Československé socialistické republiky je občan České socialistické republiky, bude jeho prvním náměstkem jmenován občan Slovenské socialistické republiky, nebo naopak. Generálního prokurátora republiky jmenuje a odvolává předsednictvo národní rady. Návrh na jmenování generálního prokurátora republiky podává generální prokurátor Československé socialistické republiky. Generální prokurátor republiky skládá slib do rukou předsedy příslušné národní rady.“

7. § 6 odst. 3 zní:

„Federální shromáždění může navrhnout prezidentu Československé socialistické republiky, aby generálního prokurátora Československé socialistické republiky z jeho funkce odvolal. Generální prokurátor Československé socialistické republiky může předsednictvu národní rady navrhnout, aby generálního prokurátora republiky odvolalo.“

§ 7 zní:

„⁽¹⁾ Generální prokurátor Československé socialistické republiky podává Federálnímu shromáždění zprávy o stavu socialistické zákonnosti.

⁽²⁾ Generální prokurátor Československé socialistické republiky je povinen účastnit se na požádání osobně schůze sněmovny, jejího výboru nebo předsednictva Federálního shromáždění; podává jim žádané informace a zprávy.

⁽³⁾ Generální prokurátor Československé socialistické republiky předkládá předsednictvu Federálního shromáždění otázky, které je třeba upravit zákonem Federálního shromáždění nebo jejichž zákonná úprava vyžaduje doplnění nebo změny.

⁽⁴⁾ Generální prokurátoři republik postupují podle zásad uvedených v odstavcích 1 až 3 ve vztahu k národním radám, jejich předsednictvům a výborům.“

9. § 8 zní:

„Generální prokurátor Československé socialistické republiky upozorňuje Federální shromáždění na právní předpisy vydané orgány Československé socialistické republiky, které odporují ústavnímu nebo jinému zákonu Federálního shromáždění. Generální prokurátoři republik postupují podle uvedené zásady ve vztahu k národním radám, pokud jde o právní předpisy vydané orgány republik.“

10. § 9 odst. 1 zní:

„Generální prokurátor Československé socialistické republiky se účastní s hlasem poradním schůzí vlády Československé socialistické republiky. Generální prokurátor republiky se účastní s hlasem poradním schůzí vlády republiky.“

11. V § 14 odst. 2 pod písm. a) se slova „článek 72 ústavy“ nahrazují slovy „články 80 a 139 ústavního zákona č. 143/1968 Sb.“

12. § 15 odst. 6 zní:

„Jestliže ministerstvo, jiný ústřední orgán nebo národní výbor přímo řízený vládou protestu nevyhoví, předloží jej k rozhodnutí příslušné vládě. Ve věcech, které se řídí předpisy o správním řízení, platí ustanovení o správním řízení.“

§ 15 se doplňuje odstavcem tohoto znění:

„⁽⁹⁾ Protest nelze podat, jestliže uplynulo pět let od vydání rozhodnutí. Ve věcech, které se řídí předpisy o správním řízení, se tato lhůta počítá od právní moci rozhodnutí.“

13. V § 18 odst. 1 se upravuje znění druhé věty takto:

„Rovněž stíhají osoby, které se dopustily přečinů.“

14. § 22 zní:

„Prokurátoři podávají podle předpisů o řízení před soudy stížnosti pro porušení zákona a podněty k zaujetí stanovisek k zajištění jednotného výkladu zákonů.“

15. § 23 zní:

„Generální prokurátor Československé socialistické republiky je oprávněn se účastnit zasedání pléna Nejvyššího soudu Československé socialistické republiky. Generální prokurátoři republik jsou oprávněni se účastnit zasedání plén Nejvyšších soudů republik.“

16. § 30 odst. 1 zní:

„Prokuratura se člení na Generální prokuraturu Československé socialistické republiky, jejíž součástí je Hlavní vojenská prokuratura, Generální prokuraturu České socialistické republiky, Generální prokuraturu Slovenské socialistické republiky, krajské prokuratury, vyšší vojenské prokuratury, okresní prokuratury a vojenské obvodové prokuratury. Na území hlavního města Československé socialistické republiky a České socialistické republiky Prahy plní úkoly krajské prokuratury městská prokuratura v Praze a úkoly okresních prokuratur plní obvodní prokuratury. Úkoly okresní prokuratury na území hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy plní městská prokuratura v Bratislavě. Úkoly okresních prokuratur na území měst Brna, Ostravy, Plzně a Košic plní městské prokuratury v Brně, Ostravě, Plzni a Košicích. Za branné pohotovosti státu působí jako vojenské prokuratury též vyšší plní prokuratury a nižší plní prokuratury.“

17. § 30 odst. 2 zní:

„Sídla a obvody prokuratur se shodují se sídly a obvody soudů.“

18. § 30 odst. 3 zní:

„Generální prokurátoři republik mohou stanovit v obvodu své působnosti výjimky z ustanovení odstavce 2. Tato opatření vyhlásí ve Sbírce zákonů.“

19. § 31 se za slovy „generální prokurátor“ doplňuje slovy „Československé socialistické republiky“.

20. Za § 31 se vkládá toto ustanovení:

„§ 31a

V čele Generální prokuratury České socialistické republiky je generální prokurátor České socialistické republiky. V čele Generální prokuratury Slovenské socialistické republiky je generální prokurátor Slovenské socialistické republiky.“

21. § 32 odst. 2 zní:

„V čele krajských prokuratur jsou krajsští prokurátoři, v čele městských prokuratur městští prokurátoři, v čele okresních prokuratur okresní prokurátoři a v čele obvodních prokuratur obvodní prokurátoři.“

22. V § 32 odst. 4 se slova „generálnímu prokurátorovi“ nahrazují slovy „jejich nadřízeným prokurátorem“.

23. § 33 odst. 1. zní:

„Generální prokurátor Československé socialistické republiky, generální prokurátoři republik a hlavní vojenský prokurátor řídí a kontrolují činnost všech jim podřízených prokuratur. K plnění úkolů vydávají příkazy a pokyny závazné pro všechny podřízené prokurátory a vyšetřovatele prokuratury.“

24. § 33 odst. 2 zní:

„Generální prokurátory zastupují ve stanoveném rozsahu jejich náměstci. Jedním z náměstků generálního prokurátora Československé socialistické republiky je hlavní vojenský prokurátor, který zastupuje generálního prokurátora Československé socialistické republiky při plnění úkolů v ozbrojených silách a ozbrojených sborech.“

25. § 34 se zrušuje:

26. § 35 zní:

„Krajsští prokurátoři, vyšší vojensští prokurátoři, městští prokurátoři, okresní prokurátoři, vojensští obvodní prokurátoři a obvodní prokurátoři mohou mít náměstky, kteří je zastupují ve stanoveném rozsahu.“

27. § 36 odst. 1 zní:

„Dozor nad zachováváním zákonnosti orgány a organizacemi s federální působností vykonává generální prokurátor Československé socialistické republiky a v rozsahu jím stanoveném prokurátoři činní u Generální prokuratury Československé socialistické republiky. Dozor nad zachováváním zákonnosti orgány a organizacemi, jejichž působnost přesahuje obvod krajské prokuratury (městské prokuratury v Praze), vykonává na území České socialistické republiky generální prokurátor České socialistické republiky a v rozsahu jím stanoveném prokurátoři činní u Generální prokuratury České socialistické republiky. Dozor nad zachováváním zákonnosti orgány a organizacemi, jejichž působnost přesahuje obvod krajské prokuratury, vykonává na území Slovenské socialistické republiky generální prokurátor Slovenské socialistické republiky a v rozsahu jím stanoveném prokurátoři činní u Generální prokuratury Slovenské socialistické republiky.“

28. § 36 odst. 2 se doplňuje za slovem „obvodní“ v závorce slovem „městské“, za slovy „městský prokurátor“ v závorce slovem „v Praze“ a za slovy „městské prokuratury“ v závorce slovem „v Praze“.

§ 36 odst. 3 se doplňuje za slovem „obvodní“ v závorce slovem „městské“ a za slovem „obvodních“ v závorce slovem „městských“.

29. § 36 odst. 4 zní:

„Generální prokurátor Československé socialistické republiky může v oblasti své působnosti stanovit výjimky z ustanovení odstavců 1 až 3. Generální prokurátoři republik mohou v oblasti své působnosti stanovit výjimky z ustanovení věty druhé nebo třetí odstavce 1 a z ustanovení odstavců 2 a 3.“

30. § 36 se doplňuje odstavcem tohoto znění:

„⁽⁵⁾ Generální prokurátor Československé socialistické republiky rozhoduje kompetenční spory mezi generálními prokurátory republik.“

⁽⁶⁾ Dozor nad zachováváním zákonnosti v ozbrojených silách a ozbrojených sborech vykonávají vojensští prokurátoři.“

31. V § 37 odst. 1 písm. a) se slova „nejméně 23 let“ nahrazují slovy „nejméně 24 let“.

§ 37 odst. 3 se za slovy „Generální prokurátor“ doplňuje slovy „Československé socialistické republiky, generální prokurátoři republik a hlavní vojenský prokurátor“.

32. § 38 zní:

„⁽¹⁾ Generální prokurátor Československé socialistické republiky jmenuje a odvolává náměstky generálního prokurátora Československé socialistické republiky a hlavního vojenského prokurátora. Rovněž ustanovuje do funkcí a z nich odvolává prokurátory a vyšetřovatele Generální prokuratury Československé socialistické republiky.“

⁽²⁾ Generální prokurátoři republik jmenují a odvolávají náměstky generálních prokurátorů republik. Rovněž ustanovují do funkcí a z nich odvolávají podřízené prokurátory a vyšetřovatele prokuratury.

⁽³⁾ Hlavní vojenský prokurátor ustanovuje do funkcí a z nich odvolává vojenské prokurátory a vyšetřovatele vojenských prokuratur.“

33. V § 40 odst. 3 pod písm. b) se slova „generální prokurátor“ nahrazují slovy „nadřízený prokurátor oprávněný k rozhodnutí podle § 38“.

34. V § 41 se slova „generální prokurátor“ nahrazují slovy „nadřízený prokurátor oprávněný k rozhodnutí podle § 38“.

35. V § 43 odst. 1 se slova „generálním prokurátorem“ nahrazují slovy „nadřízeným prokurátorem oprávněným k rozhodnutí podle § 38“.

36. V § 44 odst. 1 se slova „generálního prokurátora“ nahrazují slovy „nadřízeného prokurátora oprávněného k rozhodnutí podle § 38“.

37. V § 46 odst. 1 se slova „generálnímu prokurátorovi“ nahrazují slovy „nadřízeným prokurátorům oprávněným k rozhodnutí podle § 38“ a druhá věta zní: „Výkon kárné pravomoci upraví generální prokurátor Československé socialistické republiky.“

38. V § 46 odst. 2 se slova „generální prokurátor“ nahrazují slovy „hlavní vojenský prokurátor“ a připojuje se věta druhá tohoto znění: „Kázeňskou pravomoc nad hlavním vojenským prokurátorem vykonává generální prokurátor Československé socialistické republiky.“

39. V § 48 odst. 1 první věta za slovy „příslušný krajský“ zní: „prokurátor (městský prokurátor v Praze), generální prokurátor republiky, popřípadě generální prokurátor Československé socialistické republiky výkonu práce“ a druhá věta zní: „Pokud zproštění výkonu práce provede krajský prokurátor (městský prokurátor v Praze), oznámí to neprodleně nadřízenému generálnímu prokurátorovi republiky.“

40. V § 48 odst. 3 se slova „generální prokurátor je“ nahrazují slovy „nadřízený prokurátor oprávněný k rozhodnutí podle § 38 zproštění“.

41. § 49 zní:

„Přestupky postihované jinými orgány než soudy se u prokurátorů a vyšetřovatelů prokuratury posuzují jako kárná provinění podle tohoto zákona.“

42. § 50 odst. 1 se doplňuje za slovy „Generální prokurátor“ a „ústředního orgánu“ slovy „Československé socialistické republiky“ a dále se doplňuje větou: „Generální prokurátoři republik mají postavení vedoucích ústředních orgánů republik.“

43. § 50 odst. 2 se doplňuje za slovy „generálního prokurátora“, „ministrů“ a „ministra“ slovy „Československé socialistické republiky“ a dále se doplňuje větou: „O příjmech generálních prokurátorů republik platí ustanovení o příjmech ministrů republik, o příjmech náměstků generálních prokurátorů republik ustanovení o příjmech náměstků ministrů republik.“

44. V § 51 odst. 1 se slova „přijímá generální prokurátor“ nahrazují slovy „přijímají generální prokurátoři republik a pro vojenské prokuratury hlavní vojenský prokurátor“.

V § 51 odst. 2 se slova „z povolání“ nahrazují slovy „v činné službě“.

§ 51 se doplňuje odstavcem tohoto znění:

„(3) Právní čekatelé prokuratury jsou oprávněni provádět jednoduché úkony prokurátora nebo vyšetřovatele prokuratury v rozsahu stanoveném generálním prokurátorem Československé socialistické republiky.“

Článek II

Pracovněprávní poměry prokurátorů, vyšetřovatelů a ostatních pracovníků Generální prokuratury nejsou zřízením Generální prokuratury Československé socialistické republiky, Generální prokuratury České socialistické republiky a Generální prokuratury Slovenské socialistické republiky dotčeny. O zařazení těchto pracovníků na jednotlivé generální prokuratury rozhodne do třiceti dnů ode dne účinnosti tohoto zákona generální prokurátor Československé socialistické republiky v dohodě s generálními prokurátory České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Článek III

V době od 1. ledna do 31. března 1970 nadřízený prokurátor, oprávněný k rozhodnutí podle § 38 zákona o prokuratuře, může prokurátora, vojenského prokurátora nebo vyšetřovatele prokuratury i bez jeho souhlasu odvolat z funkce a ustanovit jej do jiné funkce prokurátora, vojenského prokurátora nebo vyšetřovatele prokuratury, popřípadě i v jiném místě. Odvoláním z funkce nekončí pracovní poměr prokurátora, vojenského prokurátora nebo vyšetřovatele prokuratury.

Článek IV

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona o prokuratuře, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto a dalšími zákony.

Článek V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

148

Z Á K O N

ze dne 18. prosince 1969.

kterým se mění a doplňuje trestní zákon č. 140/1961 Sb.

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek I

Obecná část trestního zákona se mění a doplňuje takto:

1. § 26 se zrušuje.

2. V § 27 se vkládá písmeno l) v tomto znění: „zákaz pobytu“.

3. V § 28 se vkládají do třetí věty odstavce 1 za slovo „vyhoštění“ slova „a zákaz pobytu“.

4. V § 36 se vypouští odstavec 2 a označení odstavce 1.

5. Za § 57 se vkládá § 57a, který zní:

„§ 57a

Z á k a z p o b y t u

(¹) Soud může uložit trest zákazu pobytu na jeden rok až pět let, jestliže za úmyslný trestný čin nebo přečin odsuzuje pachatele, který se vyhýbá poctivé práci a nemá trvalý pobyt v místě nebo obvodě, na který se trest má vztahovat. vyžaduje-li to se zřetelem na místo činu ochrana bezpečnosti státu, vnitřního pořádku, ochrana rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku.

(²) Trest zákazu pobytu může být uložen jako samostatný trest, jestliže vzhledem k povaze spáchaného trestného činu nebo přečinu a možnosti nápravy pachatele uložení jiného trestu k dosažení jeho účelu není třeba.

(³) Soud může uložit pachateli na dobu výkonu tohoto trestu přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka.

(⁴) Je-li trest zákazu pobytu uložen vedle podmíněného trestu odnětí svobody, doba výkonu trestu odnětí svobody se do doby zákazu pobytu nezapočítává; opatření podle odstavce 3 učiní soud až po odpykání trestu odnětí svobody nebo při jeho přerušení nebo při podmíněném propuštění.

(⁵) Trest zákazu pobytu záleží v tom, že se odsouzený nesmí po dobu výkonu tohoto trestu zdržovat na určitém místě nebo v určitém obvodu; k přechodnému pobytu na takovém místě nebo v takovém obvodu v nutné osobní záležitosti je třeba povolení.“

6. V § 61 se v nadpise a v odst. 3, § 63 odst. 2, § 64 odst. 1, 2, 3 a 5 vkládají za slova „zákazu činnosti“ slova „nebo zákazu pobytu“.

7. Za § 67 se vkládá § 67a, který zní:

„§ 67a

Uplynutím promlčecí doby nezaniká trestnost

- a) trestných činů uvedených v hlavě desáté, s výjimkou trestného činu podle § 261,
- b) trestného činu teroru (§ 93), obecného ohrožení (§ 179 odst. 2, odst. 3 písm. a)), vraždy (§ 219), ublížení na zdraví (§ 221 odst. 2 písm. b), odst. 3 a odst. 4, § 222), omezování osobní svobody (§ 231 odst. 3), zbavení osobní svobody (§ 232), zavlčení do ciziny (§ 233) a porušování domovní svobody (§ 238 odst. 2), pokud byly spáchány za takových okolností, že zakládají válečný zločin nebo zločin proti lidskosti podle předpisů mezinárodního práva,
- c) trestného činu podle § 1 zákona ze dne 20. prosince 1950 č. 165 Sb., na ochranu míru.“

8. V § 68 odst. 2 věta druhá zní:

„Do promlčecí doby se nezapočítává doba, po kterou nebylo možno trest vykonat proto, že se odsouzený zdržoval neoprávněně v cizině, nebo byl na něm vykonáván jiný trest odnětí svobody.“

9. Za § 68 se vkládá § 68a, který zní:

„§ 68a

Výkon trestu uloženého pro trestné činy uvedené v § 67a se nepromlčuje.“

10. U § 72 odst. 2 písm. b) se připojují slova „nebo v souvislosti s požíváním alkoholu“.

11. V § 72 odst. 4 zní:

„Ochranné léčení se vykonává zpravidla v léčebném ústavě. Lze-li však vzhledem k povaze choroby a léčebným možnostem očekávat, že účel léčení splní i léčení ambulantní, může soud nařít tento způsob léčby, popřípadě ústavní léčení změnit dodatečně v léčení ambulantní, nebo naopak.“

12. V § 89 se vypouští odstavce 1. Odstavce 2—13 se označují jako odstavce 1—12.

Článek II

Zvláštní část trestního zákona se mění a doplňuje takto:

13. § 102 zní:

„§ 102

Kdo veřejně hanobí republiku, Federální shromáždění Československé socialistické republiky, Českou národní radu, Slovenskou národní radu nebo jejich předsednictva anebo vlády, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo nápravným opatřením.“

14. Za § 209 se vkládá § 209a, který zní:

„§ 209a

Neoprávněné užívání cizího motorového vozidla

(¹) Kdo se zmocní cizího motorového vozidla v úmyslu přechodně je užívat nebo kdo neopráv-

něně takového motorového vozidla, které mu bylo svěřeno, přechodně užívá, bude potrestán odnětím svobody až na dva roky nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem.

(²) Stejně bude potrestán, kdo neoprávněně užívá nebo spoluužívá cizího motorového vozidla, ač ví, že pochází z činu uvedeného v odstavci 1.

(³) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,

a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou škodu nebo úmyslně škodu nikoli nepatrnou,

b) dopustí-li se tohoto činu opětovně nebo byl-li již pro takový čin odsouzen,

c) získá-li tím neoprávněně majetkový prospěch většího rozsahu.

(⁴) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,

a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 úmyslně značnou škodu,

b) dopustí-li se činu uvedeného v odstavci 1 opětovně, ačkoli byl již pro takový čin potrestán,

c) získá-li tím neoprávněně značný majetkový prospěch nebo

d) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 jiný zvlášť závažný následek.“

Článek III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

149

Z Á K O N

ze dne 18. prosince 1969,

**kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním
(trestní řád)**

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek I

Zákon ze dne 29. listopadu 1961, č. 141 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění vyplývajícím ze zákona č. 57/1965 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 9 zní:

„⁽⁹⁾ V trestním řízení před soudem rozhoduje senát nebo samosoudce; předseda senátu a samosoudce rozhodují sami jen tam, kde to tento zákon výslovně stanoví.“

2. V § 4 se provádějí tyto změny:

- v odstavci 1 se slova „Československého svazu mládeže“ nahrazují slovy „mládežnické organizace“
- vypouští se odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

3. V § 12 se provádějí tyto změny:

- v odstavci 1 se na konec věty vkládají slova „jakož i orgán konající objasňování.“
- v odstavci 2 se slova „Nejvyšší soud“ nahrazují slovy „nejvyšší soudy.“
- v odstavci 3 se za slova „obvodní soud“ vkládají slova „popřípadě jiný soud se stejnou působností“ a za slova „městský soud“ slova „v Praze.“
- v odstavci 4 se za slova „obvodní prokurátor“ vkládají slova „popřípadě jiný prokurátor se stejnou působností,“ a za slova „městský prokurátor“ slova „v Praze,“
- na konec odstavce 9 se vkládají slova „a přípravným řízením úsek od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, postoupení věci, přerušení nebo zastavení trestního stíhání.“
- vkládají se odstavce 10 až 14, které zní:

„⁽¹⁰⁾ Kde tento zákon mluví o trestném činu, rozumí se tím i přečin, pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného.“

⁽¹¹⁾ Kde tento zákon mluví o obžalobě, rozumí se tím i návrh na potrestání, pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného.

⁽¹²⁾ Pokud tento zákon mluví o Nejvyšším soudu, rozumí se tím podle povahy věci Nejvyšší soud Československé socialistické republiky, Nejvyšší soud České socialistické republiky nebo Nejvyšší soud Slovenské socialistické republiky.

⁽¹³⁾ Pokud tento zákon mluví o generálním prokurátorovi, rozumí se tím podle povahy věci generální prokurátor Československé socialistické republiky, generální prokurátor České socialistické republiky nebo generální prokurátor Slovenské socialistické republiky.

⁽¹⁴⁾ Kde tento zákon mluví o ministerstvu spravedlnosti, rozumí se tím v oboru vojenského soudnictví ministerstvo národní obrany; kde mluví o ministru spravedlnosti, rozumí se tím v oboru vojenského soudnictví ministr národní obrany.“

4. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

V ý k o n t r e s t n í h o s o u d n í c t v í

Soudnictví v trestních věcech vykonávají okresní soudy, krajské soudy, Nejvyšší soud České socialistické republiky, Nejvyšší soud Slovenské socialistické republiky, vojenské soudy a Nejvyšší soud Československé socialistické republiky.“

5. § 17 odst. 1 zní:

„⁽¹⁾ Krajský soud koná v prvním stupni řízení o trestných činech, pokud na ně zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let anebo pokud je za ně možno uložit trest smrti. O trestném činu teroru, záškodnictví, sabotáže, podvracení republiky a poškozování státu světové socialistické soustavy a o trestných činech podle zákona na ochranu míru koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu nižší.“

6. V § 20 se dosavadní odstavec 2 označuje jako odstavec 3 a vkládá se odstavec 2, který zní:

„(2) Společné řízení o trestném činu a přečinu, o kterých by měl konat řízení samosoudce, a o trestném činu, o kterém přísluší konat řízení senátu, koná senát.“

7. Dosavadní znění § 25 se označuje jako odstavec 1 a připojuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Odejmout věc, o které přísluší konat řízení soudu se sídlem v České socialistické republice, a přikázat ji soudu v Slovenské socialistické republice, anebo naopak, možno jen tehdy, jestliže s odnětím a přikázáním věci souhlasí nejvyšší soud republiky, v které má sídlo soud, jemuž se věc odnímá.“

8. § 26 se zrušuje.

9. V § 48 odst. 1 písm. c) se vypouštějí slova „místnímu lidovému soudu nebo“.

10. § 56 odst. 2 věta druhá zní: „Je-li tato překážka u jiné osoby nebo u samosoudce, poznamená se v protokole důvod, proč podpis odpadl.“

11. § 71 odst. 1 věta druhá zní: „Prodloužit tuto lhůtu může jen nadřízený prokurátor.“ Věta třetí se vypouští

12. § 72 odst. 2 zní:

„(2) Obviněný má právo kdykoliv žádat o propuštění na svobodu. O jeho žádosti musí soud a v přípravném řízení prokurátor neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost obviněného zamítnuta může ji, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat a po uplynutí čtrnácti dní.“

13. V § 119 odst. 2 se slova „Ostatní orgány činné v trestním řízení“ nahrazují slovy „Prokurátor, vyšetřovatel a vyhledávací orgán“.

14. V § 129 se na konec odstavce 3 připojuje věta druhá, která zní: „Jde-li o samosoudce, vyhotoví rozsudek soudce určený předsedou soudu.“

15. Za § 146 se vkládá § 146a, který včetně nadpisu zní:

„§ 146a

Rozhodování o stížnosti proti rozhodnutím o zajištění osob nebo majetku

O stížnosti proti rozhodnutí, kterým

a) prokurátor vzal obviněného do vazby nebo zamítl žádost obviněného o propuštění z vazby,

b) prokurátor nebo vyšetřovatel nařídil, aby obviněný byl pozorován ve zdravotním ústavu, nebo je-li obviněný ve vazbě, ve zvláštním oddělení nápravného zařízení (§ 116),

c) prokurátor zajistil majetek obviněného k zajištění nároku poškozeného (§ 47),

d) prokurátor zajistil majetek obviněného (§ 347), rozhoduje soud, v jehož obvodu je činný prokurátor nebo vyšetřovatel, který napadené rozhodnutí vydal, a to zpravidla do pěti dnů.“

16. Nadpis části druhé zní:

„Vyšetřování a vyhledávání trestných činů a objasňování přečinů“

17. V § 157 se slova „a vyhledávací orgán“ nahrazují slovy „vyhledávací orgán a orgán konající objasňování“

18. V § 158 odst. 3 se slova „K objasnění“ nahrazují slovy „K prověření“.

19. V § 159 se provádějí tyto změny:

— v odstavci 1 se vypouští písm. a) a dosavadní písm. b) a c) se označují jako písm. a) a b),

— v odstavci 3 se vypouštějí dosavadní písm. b) a c) a dosavadní písm. d) se označuje jako písm. b),

— odstavec 5 se vypouští.

20. § 171 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán postoupí věc jinému orgánu, jestliže výsledky vyšetřování ukazují, že nejde o trestný čin ani o přečin, že však jde o přestupek nebo kárné provinění, nichž je tento orgán příslušný rozhodovat.

(2) Vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán může postoupit věc orgánu příslušnému ke kázeňskému řízení, jde-li o trestný čin nebo o přečin, který lze vyřídit kázeňsky, a vzhledem k osobě obviněného a povaze jeho činu lze považovat toto vyřízení za postačující.“

21. § 175 odst. 1 písm. a) zní:

„a) podat obžalobu nebo návrh na potrestání,“

22. V hlavě desáté se za oddíl sedmý vkládá oddíl osmý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl osmý

Objasňování přečinů

§ 179a

(1) O přečinech se koná objasňování.

(2) Objasňování konají orgány uvedené v § 168 odst. 2 a 3.

§ 179b

(1) Orgány konající objasňování

- a) vyžadují vysvětlení od státních orgánů, státních, hospodářských a jiných organizací, včetně zprávy o pověsti a opisu rejstříku trestů,
- b) vyžadují odborné vyjádření od příslušných orgánů,
- c) obstarávají potřebné podklady, zejména spisy a jiné písemné materiály,
- d) vyžadují potřebná vysvětlení od občanů,
- e) vyžadují provedení úkonů potřebných pro zjištění totožnosti osob,
- f) zjišťují a zajišťují stopy činu,
- g) provádějí ohledání věci,
- h) provádějí ohledání místa činu,
- ch) vyžadují provedení zkoušky krve nebo jiného podobného úkonu lékařem nebo odborným zdravotnickým pracovníkem. vyžadují a v některých případech samy provádějí prohlídku těla, jestliže je bezpodmínečně nutné zjistit, zda jsou na těle stopy nebo následky činu; přitom postupují podle § 114,
- i) za podmínek stanovených v § 76 mohou zadržet podezřelou osobu,
- j) za podmínek stanovených v § 78 a 79 mohou požadovat vydání věci nebo provést odnětí věci.

(2) V průběhu objasňování

- a) není třeba o vysvětlení sepsovat protokol; stručný obsah výpovědi je třeba výstižně uvést ve zprávě shrnující výsledky objasňování; ukáže-li se potřeba provést svědecký výslech, je třeba postupovat podle oddílu druhého hlavy páté,
- b) podezřelému je třeba vždy sdělit, z čeho je podezřán; při výslechu podezřelého, i když není zadržen, se postupuje podle § 76 odst. 5,
- c) není přípustná účast obhájce.

§ 179c

Objeví-li se v průběhu objasňování potřeba provést některý zajišťovací úkon podle hlavy čtvrté, s výjimkou zadržení podle § 76, vydání a odnětí věci podle § 78 a 79 nebo osobní prohlídky podle § 82 odst. 2 a 3, předá orgán konající objasňování, jsou-li důvody vazby, věc vyšetřovateli, jinak orgánu vyhledávání k zahájení trestního stíhání a vyrozumí o tom současně prokurátora.

§ 179d

(1) Objasňování musí být skončeno nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy se orgán oprávněný k provedení objasňování o činu dozví.

(2) Výsledky objasňování shrne orgán, který je prováděl, do zprávy o výsledku objasňování a

zašle ji prokurátorovi spolu s návrhem na konečné opatření; ke zprávě připojí opis rejstříku trestů, protokoly o výsleších, pokud byly sepsány, a další písemnosti.

(3) Zpráva o výsledku objasňování musí obsahovat:

- a) označení orgánu, který objasňování prováděl, a datum sepsání zprávy,
- b) osobní údaje podezřelého v rozsahu § 177 odst. 1 písm. b),
- c) stručné, ale výstižné vylíčení skutkového stavu spolu s obsahem výpovědi vyslechnutých osob a s uvedením, jaký přečin se ve skutku spatřuje, jakož i s důkazními prostředky, které podezření odůvodňují,
- d) osobní údaje poškozeného.

(4) Nejde-li ve věci o podezření z přečinu, orgán, který objasňování prováděl, věc odloží, jestliže není na místě vyřídit věc jinak. Takovým vyřízením může být zejména

- a) odevzdání věci národnímu výboru nebo jinému orgánu k projednání přestupku, nebo
- b) odevzdání věci jinému orgánu ke kázeňskému nebo kárnému projednání.

(5) Shledá-li orgán, který objasňování prováděl, že trestní stíhání je nepřipustné podle § 11 odst. 1 nebo že je trestní stíhání neúčelné vzhledem k okolnostem uvedeným v § 172 odst. 2, anebo je-li tu některý z důvodů pro přerušení trestního stíhání (§ 173 odst. 1), předloží zprávu o výsledku objasňování prokurátorovi s návrhem na odložení nebo přeručení věci.

(6) O opatřeních podle odstavce 4 vyrozumí orgán, který objasňování prováděl, vždy oznamovatele.

§ 179e

(1) Prokurátor, jenž dojde zpráva o výsledku objasňování,

- a) podá soudu návrh na potrestání, shledá-li, že výsledky objasňování odůvodňují postavení podezřelého před soud,
- b) věc odloží, nejde-li ve věci o podezření z trestného činu nebo přečinu,
- c) věc odloží, jestliže je trestní stíhání nepřipustné podle § 11 odst. 1,
- d) věc může odložit též, jestliže je trestní stíhání neúčelné vzhledem k okolnostem uvedeným v § 172 odst. 2,
- e) věc přeruší, je-li tu některý z důvodů uvedených v § 173 odst. 1,
- f) odevzdá věc národnímu výboru nebo jinému orgánu k projednání přestupku,
- g) odevzdá věc jinému orgánu ke kázeňskému nebo kárnému projednání, nebo

h) vrátí věc orgánu konajícímu objasňování s pokynem, v kterých směrech je třeba objasňování doplnit.

[2] Jestliže spolu se zprávou o výsledku objasňování je prokurátorovi předána též zadržená osoba, odevzdá prokurátor tuto osobu, pokud ji nepropustí na s. obodu, nejpozději do 48 hodin soudu spolu s návrhem na potrestání. O vazbě rozhodne soud.

[3] O opatřeních podle odstavce 1 písm. a) až d) vyrozumí prokurátor vždy oznamovatele.

§ 179f

[1] Návrh prokurátora na potrestání obsahuje

- a) označení prokurátora a den sepsání návrhu,
- b) jméno, příjmení a osobní data podezřelého,
- c) stručné uvedení skutku a příslušného zákonného ustanovení, jehož porušení prokurátor v skutku podezřelého spatřuje,
- d) seznam důkazů, jejichž provedení při hlavním líčení prokurátor navrhuje.

[2] K návrhu připojí prokurátor vždy zprávu o výsledku objasňování spolu se všemi přílohami."

23. § 186 odst. 1 písm. b) zní:

„b) že věc má být postoupena podle § 171 odst. 1 nebo odst. 2“

24. V § 188 se provádějí tyto změny:

— v odstavci 1:

písm. b) zní:

„b) postoupí věc orgánu příslušnému ke kázeňskému řízení, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 171 odst. 2.“

písm. c) zní:

„c) postoupí věc jinému orgánu, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 171 odst. 1.“

písm. g) zní:

„g) postoupí věc samosoudci, jestliže je podle § 314a odst. 1 příslušný konat o ní řízení; samosoudce je tímto rozhodnutím vázán,“
dosavadní písm. g) se označuje jako písm. h).

— odstavec 2 zní:

„[2] Po předběžném projednání obžaloby může soud také zastavit trestní stíhání, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 2.“

25. V § 222 se provádějí tyto změny:

— odstavec 2 zní:

„[2] Shledá-li soud v zažalovaném skutku toliko přestupek nebo kárné provinění, postoupí věc

orgánu příslušnému k rozhodování o tomto přestupku nebo kárném provinění.“

— dosavadní odstavec 3 se vypouští a dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

26. V § 266 odst. 1 se slova „předseda Nejvyššího soudu“ nahrazuje slovy „ministr spravedlnosti“.

27. Za § 266 se vkládá § 266a, který zní:

„§ 266a

Jestliže stížnost pro porušení zákona směřuje proti rozhodnutí okresního nebo krajského soudu, rozhoduje o ní nejvyšší soud republiky; jestliže směřuje proti rozhodnutí nejvyššího soudu republiky, vojenského soudu nebo vojenského senátu Nejvyššího soudu Československé socialistické republiky, rozhoduje o ní Nejvyšší soud Československé socialistické republiky.“

28. V § 272 se slova „předseda Nejvyššího soudu“ nahrazují slovy „ministr spravedlnosti“.

29. V § 274 se zrušuje odstavec 2 a vypouští se označení odstavce 1.

30. § 275 odst. 4 zní:

„[4] Generální prokurátor nebo ministr spravedlnosti mohou výkon rozhodnutí, proti němuž podali stížnost pro porušení zákona, odložit nebo přerušit až do rozhodnutí. Po podání stížnosti pro porušení zákona tak může učinit i nejvyšší soud.“

31. V hlavě devatenácté se za oddíl třetí vkládá oddíl čtvrtý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl čtvrtý

Rízení před samosoudcem

§ 314a

[1] Samosoudce koná řízení o přečinech a o trestných činech neoprávněného užívání věci z majetku v socialistickém vlastnictví podle § 133 odst. 1, útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 154 odst. 2, útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 2, ztěžování výkonu pravomoci veřejného činitele podle § 156a, podněcování podle § 164, schvalování trestného činu podle § 165, nedovolené výroby lihu podle § 194a, opilství podle § 201, výtržnictví podle § 202 odst. 1, ohrožování mravnosti podle § 205 odst. 1, neoprávněného užívání cizího motorového vozidla podle § 209a odst. 1 a 2, ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1, urážky mezi vojáky podle § 276, svémocného caloučení podle § 284 odst. 1 a 2, porušování po-

vinností srážní služby podle § 285 odst. 1 a porušení povinností dozorcí služby podle § 286 odst. 1 trestního zákona.

(2) Ustanovení odstavce 1 se však neužije, jde-li o řízení o trestném činu proti mladistvému, proti uprchlému, proti osobě, která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena, anebo jsou-li vzhledem k tělesným nebo duševním vadám obviněného pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit, proti osobě, která byla soudem již odsouzena jako zvlášť nebezpečný recidivista, nebo jestliže má být uložen souhrnný trest a dřívější trest byl uložen v řízení před senátem.

§ 314b

(1) Ve věcech, ve kterých se konalo pouze objasňování, se zahajuje trestní stíhání a nastávají účinky vznesení obvinění tím, že návrh prokurátora na potrestání byl doručen soudu.

(2) Samosoudce má stejná práva a povinnosti jako senát a jeho předseda.

(3) Samosoudce obžalobu a návrh na potrestání předběžně neprojednává.

(4) Koná-li se řízení jen o přečinu, není třeba zachovávat lhůtu k přípravě podle § 198 odst. 1.

(5) Při hlavním líčení přečte samosoudce k důkazu vždy též zprávu o výsledku objasňování a její přílohy.

(6) Poté, kdy byl návrh na potrestání doručen obviněnému, nemůže jej prokurátor vzít zpět.

(7) Neveřejné zasedání samosoudce nekoná; před rozhodnutím si však vyžádá vyjádření prokurátora.

§ 314c

(1) Samosoudce po obdržení návrhu prokurátora na potrestání

- a) postoupí věc příslušnému soudu, není-li dána místní příslušnost soudu,
- b) postoupí věc příslušnému orgánu k projednání, jde-li o přestupek nebo o kárné provinění, anebo postoupí věc orgánu příslušnému ke kázeňskému řízení, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 171 odst. 2,
- c) trestní stíhání zastaví, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 172 odst. 1,
- d) trestní stíhání přeruší, jsou-li tu okolnosti uvedené v § 173 odst. 1 písm. a) až d),
- e) vrátí věc prokurátorovi, jestliže ve věci mělo být konáno přípravné řízení,
- f) pokud bylo ve věci konáno přípravné řízení, může věc vrátit prokurátorovi též z důvodů uvedených v § 188 odst. 1 písm. f).

(2) Do rozhodnutí podle odstavce 1 může prokurátor podat stížnost, jež má, nejde-li o přerušení trestního stíhání, odkladný účinek.

(3) Jestliže samosoudce neučiní žádné z rozhodnutí uvedených v odstavci 1, doručí návrh na potrestání obviněnému spolu s předvoláním k hlavnímu líčení.

(4) Jestliže spolu s návrhem na potrestání byla samosoudci odevzdána osoba zadržená podle § 76, rozhodne, pokud ji nepustí na svobodu, nejpozději do 48 hodin o jejím vzetí do vazby.

§ 314d

Neučiní-li samosoudce při hlavním líčení žádné z rozhodnutí uvedených v § 314c odst. 1 písm. a) až e), rozhodne ve věci rozsudkem."

32. V § 316 odst. 1 se slova „Nejvyššímu soudu“ nahrazují slovy „Nejvyššímu soudu Československé socialistické republiky“ a v odstavci 2 slova „Nejvyšší soud“ slovy „Nejvyšší soud Československé socialistické republiky“. Odstavec 3 se vypouští.

33. V § 317 se slova „Nejvyšším soudem“ nahrazují slovy „Nejvyšším soudem Československé socialistické republiky“.

34. Za § 350 se vkládá § 350a, který včetně nadpisu zní:

„§ 350a

Výkon trestu zákazu pobytu

(1) O uložení zákazu pobytu uvědomí předseda senátu národní výbor a orgán Veřejné bezpečnosti, na jejichž obvod se zákaz pobytu vztahuje, jakož i národní výbor a orgán Veřejné bezpečnosti, v jejichž obvodě má odsouzený trvalé bydliště.

(2) Jestliže odsouzený pracuje v obvodě, na který se vztahuje zákaz pobytu, uvědomí předseda senátu též organizaci, u které je obviněný v pracovním poměru.

(3) Z důležitých důvodů může orgán Veřejné bezpečnosti v místě jeho bydliště nebo pobytu povolit odsouzenému návštěvu místa nebo obvodu, na který se vztahuje zákaz pobytu.

(4) Po dobu, po kterou odsouzený vykonává činnou vojenskou službu, se trest zákazu pobytu nevykonává. Jestliže odsouzený nespáchal ve výkonu této služby žádný trestný čin a konal řádně vojenskou službu, soud od výkonu trestu zákazu pobytu nebo jeho zrušení upustí.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek."

Článek II

Působnost, která podle tohoto zákona přísluší nejvyšším soudům republik a Nejvyššímu soudu Československé socialistické republiky, vykonává do dne ustavení těchto soudů dosavadní Nejvyšší soud. Rozhoduje přitom v senátu takového složení, které je předepsáno pro soud, jehož funkci plní.

Článek III

[¹] Jestliže ve věci, o níž podle § 17 odst. 1 nového znění přísluší konat řízení v prvním stupni krajskému soudu, byla podána před účinností tohoto zákona obžaloba u okresního soudu, dokončí řízení o ní okresní soud.

[²] Věci, v nichž se u místního lidového soudu koná řízení o trestném činu a v nichž nebylo rozhodnuto v den, kdy tento zákon nabývá účinnosti, postoupí místní lidový soud okresnímu prokurátorovi, v jehož obvodě byl místní lidový soud činný. Věci, v nichž se konalo řízení o provinění, místní lidový soud postoupí národnímu výboru, který je příslušný k projednání provinění. Ve věcech,

v nichž místní lidový soud rozhodl, platí o odvolání a řízení o odvolání dosavadní předpisy; okresní soud je však povinen rozhodnout ve věci samé.

[³] Řízení pro přestupek podle § 1 a pro trestné činy uvedené v § 2 zákonného opatření č. 99/1969 Sb., které bylo ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona před soudem už zahájeno, dokončí samo-soudce.

Článek IV

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vhlásilo úplné znění zákona o trestním řízení soudním (trestní řád), jak vyplývá ze změn a doplňků uvedených v tomto zákoně.

Článek V

Předpis o režimě trestů vydá vláda Československé socialistické republiky nařízením.

Článek VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

150

Z Á K O N

ze dne 18. prosince 1969

o přečinech

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Část první

Obecná ustanovení

§ 1

Přečin

(1) Přečinem je zaviněný, pro společnost nebezpečný čin, jehož znaky jsou uvedeny v tomto zákoně a jenž nedosahuje stupně společenské nebezpečnosti trestného činu.

(2) Čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není přečinem, i když jinak vykazuje jeho znaky.

Část druhá

Zvláštní ustanovení

§ 2

Pro přečin proti zájmům socialistického hospodářství bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo nápravným opatřením nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem do výše 10 000 Kčs nebo propadnutím věci, kdo

- a) poškozuje spotřebitele zejména tím, že předraňuje zboží nebo služby nebo je šidí na jakosti, množství nebo váze anebo zboží před spotřebiteli zatajuje nebo váže jeho prodej na odběr jiného zboží,
- b) jako pracovník socialistické organizace v souvislosti s prodejem zboží nebo poskytováním služby zvyhodňuje spotřebitele, od nichž přijme nebo si dá slíbit úplatek nebo jinou neoprávněnou výhodu,
- c) soustavně provozuje v menším rozsahu neoprávněnou soukromou výrobní nebo jinou výdělečnou činnost za tím účelem, aby získal trvalejší zdroj příjmů,
- d) opatřuje si nebo hromadí předměty potřeby v úmyslu se ziskem je prodat nebo získat jiný neoprávněný prospěch,
- e) skupuje bez potřeby větší množství zboží, kterého je na trhu nedostatek,
- f) jednáním proti předpisům o devizovém hospodářství získá majetkový prospěch nikoliv ne-

patrný nebo jím způsobí devizovému hospodářství škodu nikoliv nepatrnou,

- g) v úmyslu neoprávněně se obohatit požaduje nebo si dá slíbit za převod bytu, za převod anebo prodej nemovitosti nebo jiné věci větší hodnoty přemrštěnou cenu, popřípadě jinou neoprávněnou výhodu.

§ 3

(1) Pro přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo nápravným opatřením nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem do výše 10 000 Kčs nebo propadnutím věci,

kdo způsobí na cizím majetku škodu nepřevyšující 1 500 Kčs zejména tím, že

- a) přivlastní si věc tím, že se jí zmocní,
- b) přivlastní si věc, která mu byla svěřena,
- c) ke škodě takového majetku se obohatí tím, že uvede někoho v omyl nebo něčího omylu využije,
- d) zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc.

(2) Pro přečin proti majetku v socialistickém vlastnictví bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem do výše 2 000 Kčs,

kdo z nedbalosti způsobem svědčícím o neodpovědném postoji k socialistickému vlastnictví způsobí na takovém majetku škodu nepřevyšující částku 5 000 Kčs.

§ 4

Pro přečin pytláctví bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo nápravným opatřením nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem do výše 10 000 Kčs nebo propadnutím věci,

kdo neoprávněně zasáhne do práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva anebo kdo loví zvěř nebo ryby v době hájení, pokud vzhledem k výši způsobené škody nejde o trestný čin.

§ 5

Pro přečin proti zájmům socialistické společnosti v oblasti styku s cizincem bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem do výše 5 000 Kčs nebo propadnutím věci, kdo

- a) poruší zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží nebo nepřihlásí zboží k celní prohlídce nebo nakládá nedovoleným způsobem se zbožím podléhajícím omezení podle celních předpisů a získá tím majetkový prospěch nikoliv nepatrný,
- b) doveze zahraniční tisk ve větším množství, film nebo fonografický záznam, jejichž dovoz je zakázán, anebo tyto věci rozšiřuje,
- c) do ciziny vyveze tisk, film, fonografický záznam nebo jiné věci, jimiž může být ohroženo nebo poškozeno dobré jméno nebo zájem republiky v zahraničí,
- d) závažnějším způsobem poruší předpisy o cestovních dokladech nebo o podmínkách pobytu v cizině, zejména tím, že vyláká cestovní doklad nebo výjezdní doložku na základě nepravdivých nebo neúplných údajů nebo nedodrží bez závažných důvodů časovou nebo územní platnost cestovního dokladu nebo výjezdní doložky,
- e) neoprávněně vyveze do ciziny osobní nebo jiné doklady, jejichž vývoz je zakázán nebo k jejichž vývozu je třeba povolení.

§ 6

Pro přečin proti veřejnému pořádku bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce nebo peněžitým trestem do výše 5 000 Kčs nebo v případech uvedených v ustanovení písmene b) i propadnutím věci, kdo

- a) účastní se akce narušující veřejný pořádek nebo k takové akci vyzývá nebo ji podporuje nebo při ní neuposlechne výzvy veřejného činitele k zachování veřejného pořádku nebo k takovému neuposlechnutí jiného vybízí,
- b) bez povolení vyrobí nebo opatří sobě nebo jinému střelnou zbraň nebo ji přechovává.

§ 7

Pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem do výše 5 000 Kčs,

kdo maří nebo ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu tím, že

- a) bez povolení a bez vážného důvodu se zdržuje v místě nebo obvodě, na které se vztahuje trest zakazu pobytu, který mu byl uložen soudem, nebo nedodrží omezení, která mu byla soudem uložena v souvislosti s výkonem tohoto trestu,

b) vykonává činnost, která mu byla zakázána, nebo

c) odmítá se podrobit ochrannému léčení nebo ochranné výchově, které mu byly uloženy soudem, nebo jinak, zejména útekem z ústavu, výkon takových rozhodnutí podstatně ztěžuje.

§ 8

Pro přečin proti pracovní kázi bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem do výše 5 000 Kčs nebo zákazem činnosti, kdo

- a) odpírá plnit povinnosti vyplývající z jeho služebního postavení nebo pracovního zařazení v úmyslu narušit veřejný pořádek nebo podpořit akce poškozující zájmy socialistické společnosti anebo v témže úmyslu jiného k takovému neplnění povinností vybízí,
- b) porušováním předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci ohrožuje někoho na zdraví nebo jejich porušením někomu přivodí ublížení na zdraví mající za následek kratší pracovní neschopnost,
- c) ohrozí plynulý hospodářský provoz nebo hospodářskou činnost socialistické organizace anebo způsobí škodu tím, že soustavně bez závažného důvodu vynechává pracovní směny nebo předstírá pracovní neschopnost anebo soustavně nebo závažným způsobem porušuje technologickou kázeň nebo jinak porušuje důležité povinnosti z pracovního poměru,
- d) v úmyslu opatřit sobě nebo jiné osobě či organizaci neoprávněný prospěch porušuje nebo obchází předpisy o vzniku či zániku pracovního nebo jiného obdobného poměru nebo o odměňování za práci, anebo ve stejném úmyslu zprostředkuje nebo organizuje nájem pracovní síly.

§ 9

(1) Pro přečin proti socialistickému soužití bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem do výše 5 000 Kčs nebo zákazem činnosti, kdo

a) nepřístojným chováním, zejména výhrůžkami, urážlivými výroky nebo skutky, pomlouváním, rvačkou, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním naruší socialistické soužití občanů nebo se dotkne jejich důstojnosti a cti, nebo

b) požije alkoholický nápoj, ačkoliv ví, že bude vykonávat zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit zdraví spoluobčanů nebo bezpečnost majetku, nebo někomu za takových okolností alkoholický nápoj poskytne,

přestože byl v posledním roce pro některý čin obdobné povahy postížen anebo v posledních třech letech pro některé z trestných činů obdobné povahy odsouzen nebo z výkonu trestu odnětí svo-

body uloženého mu za takový trestný čin propuštěn.

[²] Pro přečin proti socialistickému soužití bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem do výše 2 000 Kčs nebo zákazem činnosti, kdo nezletilým osobám umožňuje požívat alkoholické nápoje a tím ohrožuje jejich tělesný nebo mravní vývoj.

§ 10

Pro přečin příživnictví bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem do výše 5 000 Kčs nebo propadnutím věci, kdo si opatřuje, byť částečně, prostředky k životu nekalým způsobem.

§ 11

Pro přečin podílnictví bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo nápravným opatřením nebo peněžitým trestem do výše 5 000 Kčs nebo propadnutím věci, kdo na sebe nebo jiného převede věc hodnoty nikoliv nepatrné, která byla získána přečinem podle § 2 až 5 nebo § 10, anebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.

§ 12

[¹] Pro přečin nadřizování bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo nápravným opatřením, kdo pachateli přečinu pomáhá v úmyslu umožnit mu, aby unikl stíhání, trestu nebo ochrannému opatření nebo jejich výkonu; pomáhal-li však takto pachateli přečinu, na který zákon stanoví mírnější trest, bude potrestán oním trestem mírnějším.

[²] Kdo spáchá čin uvedený v odstavci 1 ve prospěch osoby blízké (§ 89 odst. 8 tr. zák.), není trestný, ledaže by tak učinil v úmyslu opatřit sobě nebo jinému majetkový prospěch.

Část třetí

Společná ustanovení

§ 13

[¹] U přečinů uvedených v tomto zákoně platí obdobně ustanovení obecné části trestního zákona s těmito odchylkami:

a) nepoužije se ustanovení § 7 o přípravě k trestnému činu,

b) promlčecí doba trestnosti přečinu činí jeden rok.

[²] U přečinů uvedených v tomto zákoně platí obdobně ustanovení § 294 odst. 2 trestního zákona.

[³] Tresty se vykonávají podle ustanovení trestního zákona, trestního řádu a zákona o výkonu trestu odnětí svobody.

§ 14

Přečiny podle tohoto zákona je možno jednat před soudem též spolu s trestným činem téhož obviněného.

Část čtvrtá

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 15

Provinění podle zák. č. 38/1961 Sb., o místních lidových soudech, jakož i provinění podle § 33 až 41 zák. č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, spáchaná před účinností tohoto zákona, projednají národní výbory podle dosavadních předpisů.

§ 16

[¹] V § 6 odst. 1 zák. č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, se slovo „provinění“ nahrazuje slovem „přečin“.

[²] Zrušují se

a) zákon č. 38/1961 Sb., o místních lidových soudech,

b) § 5 a § 33 až 41 zák. č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku,

c) zákon č. 58/1965 Sb., kterým se upravuje postih provinění a přestupků osob opětovně se dopouštějících výtržnictví, násilností a příživnictví.

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

151

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 12. prosince 1969,

kterou se určují vyhrazená technická zařízení

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, a Český báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), stanoví v dohodě se zúčastněnými orgány:

§ 1

Za vyhrazená technická zařízení se považují zařízení, která mohou způsobit zvýšené ohrožení života, zdraví nebo majetku, jejichž projektanti, výrobci včetně montážních organizací nebo provozovatelé mají zvláštní povinnosti uložené jim předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení a která podléhají dozoru orgánů státního odborného dozoru ve smyslu § 4 písm. d) až g) zákona č. 174/1968 Sb. Jsou to

a) tlaková zařízení

1. parní a kapalinové kotle,
2. tlakové nádoby stabilní,
3. tlakové nádoby k dopravě plynů;

b) zdvihací a dopravní zařízení

1. zdvihadla,
2. visuté (podvěsné) drážky,
3. jeřáby,
4. výtahy,
5. speciální (účelová) zařízení,

6. lanové dráhy, které slouží jen k provozní potřebě podniků (§ 2 odst. 1 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách),

7. vleky,

8. pohyblivé schody;

c) elektrická zařízení silnoprůdová a hromosvody

1. elektrická zařízení a hromosvody ve výrobních elektrické energie a ve stanicích s vedeními,
2. elektrická zařízení a hromosvody ve výrobních závodech, skladech, dílnách, ústavech a v objektech občanské vybavenosti,
3. elektrická zařízení pracovních strojů, technologických linek a spotřebičů.

d) plynová zařízení

1. zařízení pro výrobu a úpravu topných, hořlavých, hoření podporujících a zdraví škodlivých plynů, dusíku a kyslíčnicku uhličitého (dále jen „plyny“),
2. zařízení pro plnění a skladování plynů včetně skladů karbidu vápníku,
3. zařízení pro rozvod plynů včetně zařízení na zvyšování a snižování tlaku,
4. zařízení pro spotřebu plynů.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Předseda

Českého báňského úřadu:
v z. Dr. Ing. Beznek v. r.

Předseda

Českého úřadu bezpečnosti práce:
Ing. Šmek v. r.

152

VYHLÁŠKA

Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu

ze dne 12. prosince 1969

o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení

Český úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, a Český báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), stanoví v dohodě se zúčastněnými orgány:

I. oddíl

Evidenci a registraci pracovních úrazů

§ 1

Rozsah platnosti

Evidenci a registraci podle ustanovení této vyhlášky podléhají pracovní úrazy

- a) pracovníků všech organizací a zařízení (dále jen „organizace“) a pracovníků u samostatných provozovatelů, kteří jsou v pracovním nebo obdobném poměru, včetně učňů,
- b) členů jednotných zemědělských družstev, výrobních družstev a členů a jiných osob pracujících v družstevních organizacích,
- c) studentů a žáků při výrobní praxi nebo práci v organizacích vykonávané podle učebních plánů a osnov,
- d) příslušníků vojenských útvarů, pokud pracují v organizacích,
- e) osob ve výkonu trestu, pokud pracují v organizacích, (dále jen „pracovníci“).

§ 2

Pracovní úraz

(1) Za pracovní úraz se považuje jakékoliv porušení zdraví nebo usmrcení, které bylo pracovníkovi způsobeno nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením vnějších vlivů při plnění pracovních úkolů nebo v přímé

souvislosti s ním; pro účely této vyhlášky se pracovnímu úrazu klade na rovně též úraz, který pracovník utrpěl na pracovišti nebo v prostorách organizace nebo samostatného provozovatele při činnosti, která nesouvisí s plněním pracovních úkolů, jestliže k této činnosti byl dán souhlas ze strany organizace nebo samostatného provozovatele.

(2) Za pracovní úraz se nepovažuje úraz, který se pracovníkovi stal na cestě do zaměstnání a zpět.

§ 3

Evidenci a registraci pracovních úrazů

(1) Pro účely této vyhlášky se za registraci pracovních úrazů považují opatření, která jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni vykonat, dojde-li k pracovnímu úrazu.

(2) K provedení registrace jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni

- a) zjistit příčinu, jakož i další okolnosti vzniku pracovního úrazu,
- b) sepsat záznam o pracovním úrazu podle výsledku zjištění příčin úrazu,
- c) stanovit opatření proti opakování podobných úrazů a kontrolovat jejich plnění v určeném termínu.

(3) Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni vést evidenci o pracovních úrazech podléhajících registraci.*

§ 4

Pracovní úrazy podléhající registraci

Registraci podléhají pracovní úrazy, pokud jimi byla způsobena smrt nebo neschopnost pracovníka k práci trvající nejméně jeden den mimo den, kdy došlo k pracovnímu úrazu.

*) Úpravu a obsah evidenčních dokladů (záznamů o pracovních úrazech, tiskopisů o jejich evidenci apod.) a další otázky související se statistikou stanoví podle příslušných předpisů Český statistický úřad v dohodě s Českým úřadem bezpečnosti práce a Českým báňským úřadem.

§ 5

Druhy pracovních úrazů

(1) Pro účely této vyhlášky se pracovní úrazy dělí podle jejich závažnosti na úrazy smrtelné, těžké, hromadné a ostatní.

(2) Podle toho se považuje

- a) za smrtelný úraz každý pracovní úraz, který způsobil pracovníkovi smrt ihned nebo kdykoliv později, byla-li smrt uznána jako následek úrazu tohoto pracovníka na základě lékařského posudku,
- b) za těžký úraz každý pracovní úraz, který způsobil pracovníkovi těžkou újmu na zdraví, jako
 - zmrzačení,
 - ztrátu nebo podstatné snížení pracovní schopnosti,
 - ochromení údu,
 - ztrátu nebo podstatné oslabení funkce smyslového orgánu,
 - poškození důležitého orgánu,
 - zohyždění,
 - vyvolání potratu,
 - mučivé útrapy,
 - déle trvající poruchu zdraví,
 - všechna ostatní zranění a náhlé průmyslové otravy, které lékař označil za těžké,
- c) za hromadný úraz každý pracovní úraz, kdy při jedné události byly zraněny tři nebo více osob, z nichž alespoň jedna osoba těžce nebo smrtelně, nebo kdy bylo zraněno více než deset osob,
- d) za ostatní úrazy všechny pracovní úrazy, které nejsou uvedeny pod písm. a) až c).

§ 6

Hlášení pracovních úrazů

(1) Postižený, pokud je toho schopen, a každý jiný pracovník, který je svědkem pracovního úrazu, popřípadě se o něm nejdříve dozví, je povinen ihned uvědomit o úrazu mistra nebo jiného nejbližšího nadřízeného zraněného pracovníka.

(2) Jakmile se nadřízený dozví o pracovním úrazu, je povinen ihned oznámit úraz

- a) vedení organizace,
- b) závodnímu výboru nebo pověřenému orgánu základní organizace Českého odborového svazu nebo pověřenému orgánu základní organizace Českého svazu družstevních rolníků, jde-li o jednotné zemědělské družstvo, nebo komisi péče o členy, jde-li o výrobní družstvo.

(3) Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni po obdržení zprávy o smrtelném, těžkém nebo hromadném pracovním úrazu ihned

úraz ohlásit telefonicky, telegraficky nebo jiným vhodným způsobem

- a) příslušnému inspektorátu bezpečnosti práce,*] jde-li o pracoviště podléhající dozoru tohoto orgánu,
- b) příslušnému obvodnímu báňskému úřadu, jde-li o pracoviště podléhající dozoru tohoto orgánu,
- c) ministerstvům národní obrany, dopravy, pošt a telekomunikací a vnitra, jde-li o technická zařízení nebo vybrané objekty podléhající podle zvláštních předpisů dozoru jejich orgánů,
- d) ústřednímu výboru příslušného Českého odborového svazu,
- e) příslušnému útvaru Veřejné bezpečnosti,
- f) příslušnému orgánu hygienické služby, jde-li o náhlou průmyslovou otravu,
- g) příslušné pobočce České státní pojišťovny, jde-li o úraz jejího pojištěnce.

Organizace podají toto hlášení také svému nejbližší nadřízenému orgánu a příslušnému ústřednímu orgánu.

(4) Zemře-li pracovník kdykoliv později následkem pracovního úrazu, jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni do 48 hodin po úmrtí dodatečně ohlásit písemně smrt způsobenou pracovním úrazem orgánům uvedeným v odstavci 3.

(5) Příslušným orgánem podle odstavce 3 je orgán příslušný podle místa úrazu.

§ 7

Zjišťování a vyšetřování příčin pracovních úrazů podléhajících registraci

(1) Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni ihned po ohlášení pracovního úrazu podléhajícího registraci zjistit objektivně příčiny pracovního úrazu a o výsledku zjištění sepsat nejdéle do 48 hodin po ohlášení úrazu záznam o pracovním úrazu.

(2) Zjišťování příčin a sepsání záznamu o pracovním úrazu podle odstavce 1 se zúčastní odborový funkcionář pověřený základní organizací Českého odborového svazu, v jednotných zemědělských družstvech funkcionář základní organizace Českého svazu družstevních rolníků a ve výrobních družstvech pověřený člen komise péče o členy.

(3) Příčiny smrtelných, těžkých a hromadných pracovních úrazů, které se staly na pracovištích podléhajících dozoru orgánů uvedených v § 6 odst. 3 písm. b) a c), vyšetřují tyto orgány podle zvláštních předpisů. Ustanovení odstavců 1 a 2 zůstávají nedotčena.

*] Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce č. 18/1969 Sb., o zřízení inspektorátů bezpečnosti práce.

[4] Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni stanovit a vykonat opatření proti opakování podobných úrazů, uvést lhůty k splnění těchto opatření a způsob jejich kontroly. O plnění stanovených opatření jsou povinni informovat funkcionáře uvedené v odstavci 2.

[5] Pracovníci Veřejné bezpečnosti*) konají vyšetřování, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti, že v souvislosti s pracovním úrazem byl spáchán trestný čin. Zástupci inspektorátu bezpečnosti práce**) vyšetřují příčiny smrtelných a hromadných pracovních úrazů, pokud vyšetřování konají pracovníci Veřejné bezpečnosti. Zástupci inspektorátu bezpečnosti práce se zúčastňují vyšetřování konaného pracovníky Veřejné bezpečnosti a naopak.

[6] V případě smrtelného nebo hromadného úrazu jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni

- a) ihned uvědomit příslušné orgány uvedené v odstavcích 2, 3 a 5 o čase a místě zjišťování příčin pracovního úrazu,
- b) učinit opatření, kterými by se zabránilo dalšímu možnému ohrožení života a zdraví pracujících,
- c) zajistit místo pracovního úrazu tak, aby zůstalo zachováno v původním stavu až do příchodu pracovníka inspektorátu bezpečnosti práce nebo příslušníka Veřejné bezpečnosti.

[7] Změny na místě pracovních úrazů uvedených v odstavci 5 jsou přípustné, jen jde-li o záchranu postižených osob, popřípadě o další záchranné práce, nebo vyžaduje-li to bezpečnost provozu.

[8] Ve výjimečných případech, kdy není možno ponechat místo úrazu v původním stavu, musí se vyhotovit situační náčrtek s vyznačením provedených změn, popřípadě místo odfotografovat. Za pořízení náčrtku, popřípadě fotografických snímků, odpovídá pracovník, který dal příkaz nebo souhlas k provedení změn.

[9] Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni umožnit pracovníkům konajícím vyšetřování podle odstavce 5 plnění jejich úkolů.

§ 8

Pracovní úrazy nepodléhající registraci

[1] Pracovník je povinen ohlásit svému nejbližší nadřízenému i pracovní úraz, který mu nepříznivě ovlivnil pracovní neschopnost nebo který mu způsobil pracovní neschopnost kratší než jeden den.

[2] O těchto úrazech jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni vést zápisy v knize úrazů tak, aby mohly být použity jako podklad pro stanovení vhodných opatření a pro pozdější sepsání záznamu o úrazu, projeví-li se následky úrazu později.

[3] Dojde-li později k pracovní neschopnosti delší než jeden den následkem pracovního úrazu podle předcházejících odstavců, jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni postupovat podle ustanovení § 3 a 6 této vyhlášky.

§ 9

Předkládání záznamů o pracovních úrazech

[1] Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni předložit hromadně opisy záznamů o pracovních úrazech podléhajících registraci za uplynulý měsíc do 5. dne následujícího měsíce

- a) příslušnému inspektorátu bezpečnosti práce, jde-li o pracoviště podléhající dozoru tohoto orgánu,
- b) příslušnému obvodnímu báňskému úřadu, jde-li o pracoviště podléhající dozoru tohoto orgánu, nebo Českému báňskému úřadu, jde-li o pracovní úrazy způsobené použitím výbušnin,
- c) ministerstvům dopravy, pošt a telekomunikací a vnitra, jde-li o technická zařízení nebo vybrané objekty podléhající podle zvláštních předpisů dozoru jejich orgánů.

[2] Opisy záznamů o pracovních úrazech podléhajících registraci, jde-li o technická zařízení podléhající podle zvláštních předpisů dozoru orgánů ministerstva národní obrany, se za uplynulý měsíc hromadně zasílají tomuto ministerstvu do 10. dne následujícího měsíce.

[3] Organizace a samostatní provozovatelé odevzdají jedno vyhotovení záznamu o pracovním úrazu zraněnému, v případě smrtelného pracovního úrazu pozůstalým, pokud o ně požádají.

[4] Jde-li o smrtelný, těžký nebo hromadný pracovní úraz, jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni zaslat opis záznamu o pracovním úrazu nejpozději do 48 hodin po pracovním úrazu a zápis o vyšetření pracovního úrazu do 30 dnů ode dne pracovního úrazu kromě místům uvedeným v odstavci 1 též

- a) ústřednímu výboru příslušného Českého odborového svazu,
- b) ústřednímu výboru Českého svazu družstevních rolníků, jde-li o jednotná zemědělská družstva,

*) Podle zákona č. 141 1961 Sb., ve znění zákona č. 57 1965 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

**) Podle § 4 písm. h) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.

- c) Českému svazu výrobních družstev, jde-li o výrobní družstva,
- d) okresnímu ústavu národního zdraví,*)
- e) okresnímu oddělení Českého statistického úřadu.

Organizace zašlou tyto opisy též svému nejbližší nadřízenému orgánu.

§ -10

Registrace pracovního úrazu pracovníka jiné organizace

(1) Stane-li se pracovní úraz podléhající registraci pracovníkovi jiné organizace než té, v níž došlo k pracovnímu úrazu, ohlásí, zjistí příčinu pracovního úrazu a sepiše o něm záznam organizace, v níž došlo k pracovnímu úrazu, a zašle jej v potřebném počtu vyhotovení do 48 hodin ode dne úrazu organizaci, u níž je pracovník v pracovním poměru. Organizace, v níž došlo k pracovnímu úrazu, učiní opatření potřebná k odstranění příčin podobných úrazů, pokud jí byly způsobeny. Další opatření podle ustanovení této vyhlášky učiní organizace, u níž je pracovník v pracovním poměru.

(2) V případech smrtelného, těžkého nebo hromadného pracovního úrazu plní povinnosti stanovené v § 6 odst. 3 organizace, v níž došlo k úrazu. O těchto úrazech uvědomí ihned telefonicky nebo telegraficky též organizaci, u níž je pracovník v pracovním poměru.

(3) Utrpí-li pracovní úraz podléhající registraci pracovník vyslané čety (skupiny), která má určeného vedoucího, ohlásí, zjistí příčinu pracovního úrazu a sepiše o něm záznam této vedoucí ve spolupráci s organizací, ve které se úraz stal. Utrpí-li takový úraz vedoucí vyslané čety (skupiny), postupuje se podle ustanovení odstavce 1.

(4) Utrpěl-li pracovní úraz podléhající registraci pracovník vyslaný organizací na práci mimo území Československé socialistické republiky, ohlásí, zjistí příčinu pracovního úrazu a sepiše o něm záznam vedoucí vyslané skupiny. Další opatření podle této vyhlášky učiní organizace, která pracovníka vyslala na práci v cizině. V případech, kdy pracovník byl pro práci v cizině uvolněn organizací, která je ve smluvním stavu s některou organizací zahraničního obchodu, učiní tak ve spolupráci s touto organizací zahraničního obchodu.

(5) Povinnosti vyplývající z této vyhlášky v případě pracovního úrazu účinně plní organizace a samostatní provozovatelé, kteří provádějí výchovu účinně v době, ve které došlo k pracovnímu úrazu.

II. oddíl

Hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení

§ 11

(1) Provozní nehoda (havárie) je událost, kterou byla na majetku organizace způsobena škoda zřejmě převyšující 20 000 Kčs nebo kterou byl vážně ohrožen provoz nebo rozvoj organizace nebo život a zdraví pracovníků.

(2) Porucha technického zařízení je poškození technického zařízení, které mělo za následek zastavení nebo omezení jeho provozu, přičemž škoda na něm způsobená zřejmě přesahuje 5000 Kčs, nikoliv však 20 000 Kčs.

(3) Organizace, samostatní provozovatelé a jednotliví uživatelé technických zařízení jsou povinni ihned telefonicky, telegraficky nebo jiným vhodným způsobem oznámit provozní nehodu (havárii) orgánům uvedeným v § 6 odst. 3. Poruchu technického zařízení hlásí však jen orgánům uvedeným v § 6 odst. 3 písm. a) až c). Hlášení se podává orgánům příslušným podle místa provozní nehody (havárie) nebo poruchy technického zařízení.

(4) Objasňování příčin provozních nehod (havárií) nebo poruch technických zařízení provádějí organizace nebo samostatní provozovatelé za účasti funkcionářů uvedených v § 7 odst. 2. O výsledku uvědomí do 48 hodin písemně orgány uvedené v odstavci 3. Objasňování se zúčastní zástupce příslušného inspektorátu bezpečnosti práce, který popřípadě uvedené příčiny vyšetřuje. Zjistí-li se při objasňování provozní nehody (havárie) nebo poruchy technického zařízení skutečnosti, které nasvědčují tomu, že v souvislosti s nehodou nebo poruchou byl spáchán trestný čin, oznámí to organizace, samostatní provozovatelé nebo zástupce inspektorátu bezpečnosti práce ihned příslušnému útvaru Veřejné bezpečnosti.

(5) Vyšetřování provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení na pracovištích podléhajících doзору orgánů uvedených v § 6 odst. 3 písm. b) a c) upravují zvláštní předpisy.

III. oddíl

Společná a závěrečná ustanovení

§ 12

Úschova dokladů

Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni uschovávat doklady uvedené v § 7, 8, 9 a 11 pět let následujících po roce, v němž došlo k pracovnímu úrazu, provozní nehodě (havárii) nebo poruše technického zařízení. Dojde-li k zániku organizace, je organizace povinna odevzdat tyto doklady svému právnímu nástupci.

* Tím nejsou dotčeny povinnosti organizací uložené ustanovením § 10 zákona č. 33/1965 Sb., o regresních náhradách, a § 13 vyhlášky č. 34/1965 Sb., kterou se provádí zákon o regresních náhradách.

§ 13

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška Ústřední rady odborů
č. 118/1961 Sb., o registraci pracovních úrazů.

Předseda

Českého báňského úřadu:

v z. Dr. Ing. **Beznekr** v. r.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna
1970.

Předseda

Českého úřadu bezpečnosti práce:

Ing. **Šmok** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr vnitra Československé socialistické republiky vydal

podle ustanovení § 3 odst. 4 vyhlášky ministerstva vnitra č. 80/1966 Sb., o pravidlech silničního provozu,

rozhodnutí ze dne 19. listopadu 1969 čj. SV-2434/40-69, podle něhož spolujezdci na druhém sedle motocyklu o objemu válců vyšším než 50 cm³ jsou povinni od 1. ledna 1970 užívat za jízdy mimo obec ochranné přilby.

Do rozhodnutí lze nahlédnout v ministerstvu vnitra ČSSR, ministerstvu vnitra ČSR, ministerstvu vnitra SSR a u dopravních inspektorátů Veřejné bezpečnosti.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

v součinnosti s ministerstvy plánování, financí a zdravotnictví a ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků státních orgánů

vydalo podle § 40 odst. 4 vládního nařízení č. 66/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce, a na základě zásad stanovených usnesením vlády č. 53 ze dne 1. března 1967 výnosem čj. X/1-1464-6. 6. 1969 ze dne 25. července 1969 **Směrnice pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a stejnokrojů.** Směrnice se vztahují na ministerstvo práce a sociálních věcí ČSR, organizace jemu přímo podřízené, jakož i na organizace na úseku sociálního zabezpečení, spravované národními výbory.

Směrnice nabývaly účinnosti dne 21. srpna 1969 a byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí ČSR (částka 10/1969 ze dne 21. srpna 1969).

Do Směrnic lze nahlédnout v ministerstvu práce a sociálních věcí ČSR, v odborech sociálního zabezpečení národních výborů a v zařízeních sociálního zabezpečení národních výborů.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 34 vyhlášky č. 47/1967 Sb., o cenách, k provedení § 7 vyhlášky č. 129/1958 Ú. l., o soukromých ordinacích lékařů a dentistů, **výnos ze dne 18. 11. 1969 čj. E/FO-841.4-11. 11. 1969 o sazbách za výkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích.** Lékaři a dentisté, kteří jsou oprávněni provádět některé vyšetřovací a léčebné výkony v soukromých ordinacích, jsou povinni za poskytnuté služby účtovat sazby ve výši stanovené v sazebníku, který tvoří přílohu tohoto výnosu.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1969. K témuž dni se zrušuje s platností pro Českou socialistickou republiku vyhláška č. 209/1958 Ú. l., o sazbách za úkony prováděné v soukromých lékařských a dentistických ordinacích.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR a je možno do něj nahlédnout u krajských a okresních národních výborů a ústavů národního zdraví.